Evropski parlament
2024-2029

SPREJETA BESEDILA

P10_TA(2025)0242

Nov zakonodajni okvir za proizvode, ki je primeren za digitalni in trajnostni prehod

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. oktobra 2025 o novem zakonodajnem okviru za proizvode, ki je primeren za digitalni in trajnostni prehod (2024/2119(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. januarja 2023 o 30. obletnici enotnega trga: pregled dosežkov in pogled na prihodnji razvoj[1],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. maja 2025 o starih izzivih in novih poslovnih praksah na notranjem trgu[2],

– ob upoštevanju delovnega programa Komisije za leto 2025 (COM(2025)0045),

– ob upoštevanju ocene Komisije o novem zakonodajnem okviru (SWD(2022)0365),

– ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93[3],

– ob upoštevanju Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa 93/465/EGS[4],

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov

---

1 UL C 214, 16.6.2023, str. 8.
2 Sprejeta besedila, P10_TA(2025)0107.
3 UL L 218, 13.8.2008, str. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj.
4 UL L 218, 13.8.2008, str. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/768(1)/oj.

ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011[5] (uredba o nadzoru trga),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. februarja 2025 z naslovom Celovit nabor orodij EU za varno in trajnostno e-trgovanje (COM(2025)0037),

– ob upoštevanju predloga uredbe z dne 17. maja 2023 o carinskem zakoniku Unije in carinskem organu Evropske unije ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 (COM(2023)0258),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 29. januarja 2025 z naslovom Kompas za konkurenčnost za EU (COM(2025)0030),

– ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta[6] (uredba od standardizaciji),

– ob upoštevanju Direktive (EU) 2024/2853 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2024 o odgovornosti za proizvode z napako in razveljavitvi Direktive Sveta 85/374/EGS[7] (direktiva o odgovornosti za proizvode),

– ob upoštevanju Direktive (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES[8],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. decembra 2019 z naslovom Evropski zeleni dogovor (COM(2019)0640),

– ob upoštevanju Direktive (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828[9],

---

5 UL L 169, 25.6.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj.

6 UL L 316, 14.11.2012, str. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj.

7 UL L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj.

8 UL L 136, 22.5.2019, str. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj.

9 UL L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj.

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004[10] (uredba o varstvu potrošnikov),

– ob upoštevanju Direktive (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov in razveljavitvi Direktive 2009/22/ES[11],

– ob upoštevanju obvestila Komisije z dne 29. junija 2022 z naslovom Modri vodnik za izvajanje predpisov EU o proizvodih 2022[12],

– ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z naslovom Executive summary of the fit check of EU consumer law on digital fairness (Povzetek preverjanja ustreznosti potrošniškega prava EU o digitalni pravičnosti) (SWD(2024)0231),

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (akt o digitalnih storitvah)[13],

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2022/1925 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2022 o tekmovalnih in pravičnih trgih v digitalnem sektorju in spremembi direktiv (EU) 2019/1937 in (EU) 2020/1828 (akt o digitalnih trgih)[14],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. marca 2020 z naslovom Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo – Za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo (COM(2020)0098),

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke, spremembi Direktive (EU) 2020/1828 in Uredbe (EU) 2023/1542 ter razveljavitvi Direktive 2009/125/ES[15] (uredba o okoljsko primerni zasnovi za trajnostne izdelke),

– ob upoštevanju Direktive 2012/19/EU Evropskega parlamenta in

---

10 UL L 345, 27.12.2017, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj

11 UL L 409, 4.12.2020, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/1828/oj.

12 UL C 247, 29.6.2022, str. 1.

13 UL L 277, 27.10.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

14 UL L 265, 12.10.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj.

15 UL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj.

Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO)[16],

– ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A10-0189/2025),

A. ker je novi zakonodajni okvir izboljšal doslednost in učinkovitost zakonodaje o proizvodih na enotnem trgu s harmoniziranimi opredelitvami in zahtevami za gospodarske subjekte, ugotavljanjem skladnosti, nadzorom trga in akreditacijo priglašenih organov ter prostovoljno uporabo harmoniziranih standardov za dokazovanje skladnosti z zakonodajo EU o proizvodih;

B. ker se je novi zakonodajni okvir izkazal za učinkovito orodje za spodbujanje evropske konkurenčnosti in ker njegova uvedba pomeni pomemben odmik od „starega pristopa“ k „novemu pristopu“; ker se osredotoča na bistvene zahteve in omogoča prožno regulativno okolje, ki spodbuja inovacije in trajnostni razvoj prek močnega javno-zasebnega partnerstva znotraj evropskega sistema standardizacije, da se bodo na trg dali le skladni proizvodi;

C. ker ocena novega zakonodajnega okvira iz leta 2022 ponuja dragoceno priložnost, da se njene ugotovitve vključijo v postopek pregleda in zagotovi, da se bo lahko regulativni okvir EU še naprej prilagajal tehnološkemu napredku, digitalizaciji, trajnostnosti in spreminjajočim se potrebam trga; ker je postopek pregleda novega zakonodajnega okvira dragocena priložnost za oceno njegove uspešnosti, učinkovitosti in ustreznosti, s posebnim poudarkom na prednostnih nalogah Parlamenta, vključno s socialno vključenostjo, okoljsko odgovornostjo, varnostjo in skladnostjo proizvodov, konkurenčnostjo, zmanjšanjem nepotrebnih upravnih bremen in krepitvijo enotnega trga;

D. ker novi zakonodajni okvir določa enoten sklop pravil za zagotovitev, da proizvodi, dani na trg EU, izpolnjujejo dosledne varnostne standarde in standarde kakovosti, kar prispeva k visoki ravni varstva potrošnikov, ki je priznana v vseh državah članicah;

E. ker ima novi zakonodajni okvir kot element evropskega sistema standardizacije pomembno vlogo tudi za konkurenčnost evropske industrije, saj spodbuja inovacije, prostovoljne prispevke tehničnih strokovnjakov ter uvaja varne in najsodobnejše tehnologije na enotni trg EU;

F. ker bi lahko s posodobitvijo zakonodaje o proizvodih, zlasti z digitalizacijo, poenostavili postopke zagotavljanja skladnosti in

---

16 UL L 197, 24.7.2012, str. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/19/oj.

zmanjšali nepotrebno upravno breme za gospodarske subjekte, zlasti za mala in srednja podjetja, hkrati pa ohranili visoke standarde varnosti in skladnosti z zakonodajo;

G. ker je treba z revizijo novega zakonodajni okvir stalno nadaljevati, da bi obravnavali nastajajoča tveganja, kot je vse večja prisotnost novih tehnologij v proizvodih; ker je treba upoštevati tudi vse večjo zaskrbljenost zaradi prisotnosti nevarnih snovi v proizvodih; ker bo revizija novega zakonodajnega okvira pomembno orodje za okrepitev okvira za nadzor trga, da bi reševali izzive, ki jih prinašata e-trgovanje in razvoj digitalno povezanih proizvodov, ter za prilagajanje novim zahtevam krožnega gospodarstva;

H. ker je ocena uredbe o nadzoru trga, čeprav še ni del revizije novega zakonodajnega okvira, del širših prizadevanj za zagotovitev, da proizvodi na trgu Unije izpolnjujejo visoke varnostne standarde in ne pomenijo tveganja za potrošnike in okolje;

I. ker bi moral biti digitalni potni list izdelka osrednji instrument za spodbujanje preglednosti, sledljivosti in informiranega odločanja potrošnikov in organov;

J. ker bi horizontalno, medsektorsko izvajanje digitalnega potnega lista izdelka, ki bi zajemalo nove, rabljene, obnovljene in ponovno izdelane proizvode, zmanjšalo razdrobljenost poročanja o trajnostnosti in omogočalo usklajenost na notranjem trgu;

K. ker ima e-trgovanje pomembno vlogo pri oblikovanju izkušenj potrošnikov, saj povečuje udobje, omogoča dostop do širše ponudbe blaga in storitev ter potrošnikom zagotavlja cenovno dostopnejše možnosti nakupa; ker hkrati prinaša velike izzive na področju varstva potrošnikov, vključno z izpostavljenostjo nevarnim ali neskladnim proizvodom, razlikami v dostopnosti, jasnosti in primerljivosti informacij ter poslovnimi praksami, namenjenimi izkoriščanju pristranskega ravnanja in ranljivosti potrošnikov;

L. ker je bila vrednost trga ponovnega trgovanja v EU v obdobju 2022–2023 ocenjena na 94 milijard EUR, kar je 12,3 % vsega elektronskega trgovanja, in naj bi se do leta 2025 predvidoma povečala na 120 milijard EUR, kar je 14 % vsega elektronskega trgovanja; poudarja, da je njegova hitra rast posledica več dejavnikov, vključno z vse večjo ozaveščenostjo potrošnikov o trajnostnosti in okoljskih pomislekih, povečanim povpraševanjem po cenovno dostopnih alternativah in vse večjim zanimanjem za edinstvene proizvode, saj ponovno trgovanje omogoča dostop do proizvodov, ki se ne proizvajajo več;

M. ker rast spletne prodaje prinaša velik izziv, saj težave pri opredelitvi odgovornih strani, kot so prodajalci ali posredniki iz držav nečlanic EU, otežujejo izvrševanje; ker še vedno obstajajo vrzeli pri sledenju in ukrepanju proti spletnim prodajalcem, ki ne spoštujejo zakonodaje

EU, zaradi česar se lahko neskladni proizvodi prodajajo brez ustreznega nadzora;

N. ker za platforme za e-trgovanje veljajo različne obveznosti iz akta o digitalnih storitvah in uredbe o splošni varnosti proizvodov[17] ter so lahko v posebnih okoliščinah odgovorne v skladu z direktivo o odgovornosti za proizvode; ker v zvezi s tem opozarja, da so spletne platforme odgovorne, če ne spoštujejo svojih posebnih obveznosti, ki jih imajo kot posredniki; ker e-trgovanje, zlasti na zelo velikih spletnih platformah in platformah zunaj EU, še vedno prinaša precejšnje izzive za konkurenčnost EU in pomisleke glede pravic potrošnikov ter zdravja in varnosti, zlasti ker vpliv nekaterih kategorij proizvodov na ranljive skupine potrošnikov vzbuja resno skrb;

O. ker si novi zakonodajni okvir prizadeva za usklajeno izvrševanje, vendar se izvajanje in nadzor organov za ugotavljanje skladnosti med državami članicami EU razlikujeta; ker nekatere države morda bolj vestno izvajajo inšpekcijske preglede in izvršujejo skladnost, v drugih pa morda prihaja do zamud ali neprednostne obravnave; ker lahko takšno nedosledno izvrševanje povzroči razlike v ravni varnosti proizvodov in izkrivlja notranji trg;

P. ker je treba z novim zakonodajnim okvirom poskrbeti, da so postopki ugotavljanja skladnosti usklajeni, zanesljivi in da bodo še naprej ustrezali svojemu namenu pri obravnavanju vse bolj kompleksnih digitalnih in medsebojno povezanih proizvodov, vključno s tveganji za kibernetsko varnost in razvijajočimi se tehnološkimi značilnostmi, pri čemer bi bilo treba dati prednost varnosti in pravicam potrošnikov;

Q. ker bi moral novi zakonodajni okvir vključevati jasne smernice, da bi omogočili njegovo dosledno uporabo v državah članicah, ohranili visoke standarde varnosti proizvodov ter spodbujali pravičnost in preglednost na notranjem trgu;

R. ker je treba okrepiti vlogo priglašenih organov v postopku ugotavljanja skladnosti s povečanjem preglednosti, neodvisnosti in usposobljenosti znotraj sistema akreditacije, lažjim priznavanjem proizvodov v vseh državah članicah EU in zagotavljanjem, da se bodo lahko učinkovito odzivali na izzive digitalizacije in krožnega gospodarstva, hkrati pa zaščitili interese podjetij, zlasti malih in srednjih, ter potrošnikov;

---

17 Uredba (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Sveta 87/357/EGS (UL L 135, 23.5.2023, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

S. ker je več držav članic že uvedlo znižanja DDV za ponovno uporabljene, obnovljene, popravljene in rabljene proizvode, vključno s tistimi, ki jih prodajajo dobrodelne organizacije in platforme socialnega gospodarstva, da bi spodbujale načela krožnega gospodarstva in lokalno gospodarstvo;

Vloge in odgovornosti gospodarskih subjektov

1. poudarja, da potrebujemo za prihodnost primeren model, ki bo ohranjal temeljna načela novega zakonodajnega okvira, hkrati pa bo upošteval nastajajoče prednostne naloge politike in ugotovitve iz ocene iz leta 2022, zlasti trajnostnost, digitalizacijo in okrepljen nadzor trga; poudarja, da bi morala revizija koristiti potrošnikom in podjetjem;

2. poudarja, da je potreben nov zakonodajni okvir, ki bo usklajen s splošnimi cilji povečanja pravne varnosti in preglednosti za potrošnike in podjetja ter krepitve konkurenčnosti EU in izvrševanja z racionaliziranimi postopki skladnosti, ne da bi pri tem znižali varnostne ali kakovostne standarde; poudarja, da si je treba prizadevati za poenostavitev, da bi zmanjšali nepotrebno upravno breme, ne da bi ogrozili dogovorjene cilje politike ali oslabili varstvo potrošnikov;

3. poziva, naj se izvede revizija, da bi zagotovili skladnost zakonodaje EU o proizvodih, vključno z uredbo o splošni varnosti proizvodov, direktivo o odgovornosti za proizvode, uredbo o okoljsko primerni zasnovi za trajnostne izdelke, aktom o umetni inteligenci[18] in aktom o digitalnih storitvah, da bi omogočili prosti pretok varnih in skladnih proizvodov na notranjem trgu; poziva Komisijo, naj pregleda in po potrebi posodobi vloge in odgovornosti gospodarskih subjektov ter njihove obveznosti iz Sklepa št. 768/2008/ES, da bi povečali pravno varnost, okrepili varstvo potrošnikov in poskrbeli, da bodo lahko gospodarski subjekti EU delovali enakopravno na notranjem trgu in v primerjavi s podjetji zunaj EU;

4. poudarja, da odgovorna oseba v EU, ki deluje v imenu trgovcev zunaj EU za skladnost proizvodov, potrošnikom pogosto ne more zagotoviti odškodnin ali nadomestil, še posebno kadar nastopa kot pooblaščeni zastopnik; poleg tega ugotavlja, da ni usklajenih zahtev, s katerimi bi zagotovili, da lahko ti akterji izpolnjujejo svoje obveznosti; poziva Komisijo, naj pospeši poglobljeno oceno učinkovitosti določb o „odgovorni osebi za proizvode, dane na trg Unije“, pri čemer naj

---

18 Uredba (EU) 2024/1689 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o določitvi harmoniziranih pravil o umetni inteligenci in spremembi uredb (ES) št. 300/2008, (EU) št. 167/2013, (EU) št. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 in (EU) 2019/2144 ter direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 in (EU) 2020/1828 (Akt o umetni inteligenci) (UL L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

upošteva tudi rezultate vmesnega poročila o členu 4 uredbe o nadzoru trga; poziva Komisijo, naj razmisli o uvedbi obvezne zahteve, da gospodarski subjekti iz tretji držav imenujejo odgovorno osebo v EU z večjo pravno in finančno odgovornostjo, da bodo imeli potrošniki na voljo ustrezna pravna sredstva in da se omogočijo enaki konkurenčni pogoji za podjetja iz EU in tistimi, ki niso iz EU; poleg tega poziva Komisijo, naj določi operativne zahteve za odgovorne osebe, ki lahko vključujejo vidike, povezane z njihovo gospodarsko solventnostjo ali sposobnostjo učinkovitega izvajanja njihovih nalog;

5. poudarja, da se mora novi zakonodajni okvir razvijati, da bo podpiral vključevanje zahtev krožnega gospodarstva in digitalizacije, kot je poudarjeno v preverjanju ustreznosti in oceni novega zakonodajnega okvira; ugotavlja, da to med drugim pomeni, da se morajo pri ugotavljanju skladnosti učinkovito obravnavati izzivi, ki izhajajo iz hitro razvijajočih se tehnologij, kot so posodobitve programske in strojne opreme, povezljivost proizvodov in umetna inteligenca, ki lahko spremenijo bistvene značilnosti proizvodov potem, ko so bili dani na trg, hkrati pa podpirati konkurenčnost in poenostavljene postopke skladnosti;

6. poziva Komisijo, naj zagotovi pravilno uporabo novega zakonodajnega okvira, ki mora biti skladen z veljavno zakonodajo Unije, vključno z določbami o krepitvi varstva potrošnikov v zvezi z uporabo umetne inteligence in avtomatiziranega odločanja; v zvezi s tem opozarja na veljavne določbe splošne uredbe o varstvu podatkov[19] in akta o umetni inteligenci, v skladu s katerimi morajo biti potrošniki jasno obveščeni, kadar se odločitve sprejemajo z uporabo umetne inteligence ali avtomatizirane obdelave, zlasti kadar gre za osebne podatke, in da bi morali imeti potrošniki v takih primerih možnost zahtevati človeško posredovanje;

7. poudarja pomen učinkovitega in doslednega izvajanja uredba o nadzoru trga kot temelja novega zakonodajnega okvira; poudarja bistveno vlogo, ki jo imajo nacionalni organi za nadzor trga pri zagotavljanju varnosti in skladnosti proizvodov, danih na trg EU, vključno s tistimi, ki se prodajajo prek spleta; poziva k okrepitvi operativne zmogljivosti in usklajevanja teh organov, tako na nacionalni ravni kot na ravni EU, zlasti z boljšim načrtovanjem na podlagi tveganja in skupnimi ukrepi, ter poziva Komisijo, naj oceni potrebo po organu EU za nadzor trga; poudarja, da je treba organom za nadzor trga zagotoviti ustrezna sredstva, boljše sodelovanje, večjo izmenjavo informacij in uporabo digitalnih orodij; spodbuja Komisijo in države članice, naj še naprej podpirajo mehanizme sodelovanja,

---

19 Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

kot je mreža Unije za skladnost proizvodov, in zagotovijo dosledne prakse izvrševanja v vseh sektorjih in čezmejno, da bi zagotovili dobro delujoč sistem za nadzor trga, ki je ključnega pomena za varstvo potrošnikov, pošteno konkurenco in zaupanje v enotni trg;

8. ugotavlja, da ocena uredbe o nadzoru trga še ni del revizije novega zakonodajnega okvira, vendar bi jo bilo treba skupaj s predlogom za revizijo dokončati do decembra 2026; poudarja, da ima uredba o nadzoru trga ključno vlogo pri povečanju učinkovitosti nadzora trga po vsej EU; predlaga, naj se ohrani uporaba ocene tveganja iz uredbe o nadzoru trga za opredelitev proizvodov z visokim tveganjem in spremljanje pretekle skladnosti gospodarskih subjektov, zlasti tistih iz tretjih držav; poziva Komisijo, naj oceni izvedljivost sistema hitrega opozarjanja na podlagi tveganja za subjekte, ki so v preteklosti slabo izpolnjevali zahteve, kar bi lahko omogočilo okrepljen nadzor trga; predlaga uvedbo bolj proaktivnega in digitalno omogočenega nadzornega mehanizma, zaupanega nacionalnim organom, ki jih imenujejo države članice, da bi zagotovili učinkovitejši in doslednejši nadzor; v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je posodobiti uredbo o nadzoru trga, da bi racionalizirali in standardizirali ukrepe organov za nadzor trga in izmenjavo informacij v EU; priporoča oblikovanje ključnih kazalnikov uspešnosti za sistematično in objektivno ocenjevanje skladnosti;

Digitalni potni list izdelka

9. poudarja, da je horizontalni in interoperabilni digitalni potni list izdelka koristno orodje, ki lahko zagotavlja dostop do usklajenih informacij o njegovih lastnostih, skladnosti izdelka, dobavnih verigah, energijski učinkovitosti in podrobnem merjenju trajnostnosti ter bistvene podatke o sestavi proizvoda, njegovi trajnosti, popravljivosti, možnosti ponovne uporabe, možnosti recikliranja, stroških vzdrževanja ter o ceni in razpoložljivosti rezervnih delov; ugotavlja, da bi se morale posebne informacije, ki jih je treba vključiti v digitalni potni list izdelka, nanašati na zadevno kategorijo izdelkov in da bi se morale pravice dostopa do teh informacij razlikovati glede na udeležene akterje; meni, da bi moral digitalni potni list izdelka postati osnovna referenca za potrošnike, organe in podjetja v celotni vrednostni verigi;

10. meni, da bi bilo treba z digitalnim potnim listom izdelka nadomestiti obstoječe izjave o skladnosti, da bi racionalizirali zahteve glede skladnosti; v zvezi s tem pozdravlja prihodnjo uredbo o varnosti igrač, ki bo gospodarskim subjektom omogočala, da se bodo v celoti zanesli na digitalni potni list izdelka, namesto da bi pripravljali izjave o skladnosti;

11. poudarja pomen digitalnega potnega lista izdelka pri opolnomočenju potrošnikov, da sprejmejo odločitve na podlagi informacij, s čimer se krepi zaupanje potrošnikov in spodbuja krožni tok izdelkov; poudarja,

da bi lahko podpiral trajnostno potrošnjo v skladu s podnebnimi in okoljskimi cilji EU ter prispeval k vključevanju potrošnikov v trajnostno gospodarstvo enotnega trga;

12. poudarja, da bi se s horizontalnim digitalnim potnim listom izdelka znatno izboljšalo delo organov za nadzor trga in carinskih organov, saj bi omogočil učinkovit pregled osnovnih informacij o skladnosti proizvodov pri preverjanju skladnosti; poudarja, da bi morali organi za nadzor trga zagotoviti, da gospodarski subjekti vedno zagotovijo zahtevane podatke in da so ti podatki stalno dostopni potrošnikom, javnim organom, izvajalcem obnove in popravljavcem v skladu z roki, pravicami dostopa in drugimi ustreznimi določbami v zakonodaji; poudarja, da bi morala Komisija ustreznim gospodarskim subjektom, zlasti malim in srednjim podjetjem, zagotoviti prilagojeno pomoč, jasne smernice, racionalizirane postopke in orodja za krepitev zmogljivosti, da bi olajšala izvajanje digitalnega potnega lista izdelka;

13. poziva Komisijo, naj razvije ambiciozno strategijo za zagotavljanje interoperabilnosti med digitalnim potnim listom in obstoječimi podatkovnimi zbirkami, vključno s sistemom EU Safety Gate, informacijskim in komunikacijskim sistemom za nadzor trga, sistemom Certex in prihodnjim vozliščem carinskih podatkov EU, pa tudi z mehanizmi, razvitimi v skladu z uredbo o varstvu potrošnikov; meni, da bi morali biti podatki v digitalnem potnem listu izdelka strojno berljivi in zlahka prenosljivi med temi sistemi, da bodo proizvodi, ki jih organ za nadzor trga ali carinski organ opredeli kot nevarne ali neskladne, samodejno označeni za vse;

14. poziva Komisijo, naj preuči izvedljivost postopne vključitve digitalnega potnega lista izdelka v novi zakonodajni okvir kot horizontalne zahteve za vse ustrezne proizvode, ki so na voljo na trgu EU; vendar ugotavlja, da je digitalni potni list EU še vedno v zgodnjih fazah razvoja in zahteva postopen pristop, da se bodo gospodarski subjekti lahko prilagodili veljavnim zahtevam in da bi dosegli njegovo popolno izvajanje;

15. se zaveda, da različna podjetja dejavno razvijajo rešitve v zvezi z digitalnim potnim listom izdelka, prilagojene rabljenim proizvodom, in da so že na voljo tehnološka orodja za spremljanje življenjskega cikla teh proizvodov; poziva Komisijo, naj oceni te pobude in preuči, ali bi lahko postopna uvedba digitalnega potnega lista izdelka za rabljene izdelke, ko se bo digitalni potni list za nove izdelke v celoti izvajal, prispevala k spodbujanju poslovnih modelov krožnega gospodarstva, krepitvi zaupanja potrošnikov in podpori okoljskih ciljev, hkrati pa ohranjala varnostne standarde, tako da bi organom za nadzor trga in potrošnikom omogočila, da ocenijo legitimnost, kakovost in učinkovitost rabljenih izdelkov; vendar poudarja posebne posledice, povezane z rabljenimi proizvodi, kjer je lahko sposobnost prodajalca, ki je pogosto potrošnik, da pravilno posodobi digitalni potni list izdelka, omejena; zato ugotavlja, da bodo izvajalci, kot so

izvajalci obnove, proizvajalci, ki ponovno izdelajo rabljeno blago, in uvozniki rabljenega blaga morda težko pridobili izvirne informacije; poziva Komisijo, naj digitalni potni list izdelka in z njim povezane zahteve preuči z vidika krožnih proizvodov ter oceni, kako bi se lahko z njimi najbolje spodbujalo krožno gospodarstvo;

16. meni, da bi bilo treba digitalni potni list izdelka izvajati na način, ki bi gospodarskim subjektom pomagal poenostaviti njihove obveznosti glede skladnosti, omogočil digitalno sporočanje več obveznih informacij, zmanjšal zahteve glede predložitve informacij v papirni obliki in zagotovil enotno orodje za vse zahteve glede skladnosti proizvodov in informacij; vendar poudarja, da bi bilo treba informacije, ki so bistvene za zagotavljanje varnosti potrošnikov, posredovati tudi v papirni obliki za uporabnike, ki nimajo potrebne digitalne pismenosti ali tehničnih sredstev za dostop do teh informacij;

17. priznava, da je oznaka CE koristna, saj proizvajalcem omogoča, da dokažejo skladnost proizvodov, ki jo nato lahko ocenijo organi za nadzor trga; priznava, da je treba izboljšati ozaveščenost o oznaki CE in tveganjih zavajajočega znaka varnosti ali kakovosti za potrošnike; poudarja, da bi morala Komisija, da bi se izognili napačnim predstavam in poenostavili pretok informacij prek digitalnega potnega lista izdelka, oceniti, ali je mogoče oznako CE uporabiti na način, ki je primeren za različne kategorije proizvodov in ali naj bo oznaka CE na proizvod nameščena v fizični obliki ali pa izražena le prek digitalnega potnega lista izdelka;

18. poziva Komisijo, naj razmisli o poenostavitvi informacij o oznaki CE prek digitalnega potnega lista izdelka, da bi povečali preglednost in zagotovili celovite informacije o proizvodih; meni, da bi morala Komisija okrepiti svoja prizadevanja za zagotovitev, da bodo nosilci podatkov digitalnega potnega lista izdelka (kot so kode QR, črtne kode ali tehnologije radiofrekvenčne identifikacije) vključevali ustrezne in sorazmerne tehnične varnostne ukrepe, namenjene znatnemu zmanjšanju tveganja ponarejanja, značilnega za vsako kategorijo proizvodov, da bi zagotovili pristnost in celovitost podatkov, preprečili nepooblaščeno podvajanje in okrepili mehanizme tržnega nadzora, s čimer bi prispevali k večji trajnostnosti in boljšemu varstvu potrošnikov;

19. poziva Komisijo, naj oceni možnost uporabe usklajenih metodologij v digitalnem potnem listu izdelka za merjenje okoljskih učinkov, trajnostnosti in učinkovitosti, da bi podprla morebitno vzpostavitev vseevropskih kazalnikov trajnostnosti, prilagojenih značilnostim posameznega proizvoda, ki bi vključevali ustrezne parametre, kot so sledljivost, možnost recikliranja in učinkovitost v smislu krožnosti; poudarja, da bi moral biti ta indeks neposredno in enostavno dostopen prek digitalnega potnega lista izdelka /na nosilcu podatkov, kot je koda QR, nameščene na izdelku, kar bi potrošnikom omogočalo

dostop do jasnih, strukturiranih, standardiziranih in preverljivih informacij o izdelku, da bi povečali zaupanje in ozaveščenost potrošnikov; meni, da bi to koristilo tudi podjetjem iz EU, saj bi uporaba usklajenih metodologij olajšala razvoj njihovih lastnih indeksov trajnosti in zmanjšala stroške izpolnjevanja obveznosti, večja preglednost pa bi jim omogočila, da bi konkurirala na podlagi kakovosti in trajnosti, ne pa cene ali količine;

20. poudarja potencial vključitve digitalnega potnega lista izdelka v načela hierarhije ravnanja z odpadki na način, ki bi ga lahko podprli z ustreznimi kazalniki, s čimer se da prednost ponovni uporabi pred recikliranjem; poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo proizvajalci dlje časa hranili ključne podatke o proizvodu;

Trajnostni poslovni modeli in vzorci potrošnje

21. podpira uskladitev novega zakonodajnega okvira s širšimi pobudami EU, ki spodbujajo trajnostnost, popravljivost in zasnovo proizvodov z daljšo življenjsko dobo, kot so okoljsko primerna zasnova, pravica do popravila, krepitev vloge potrošnikov za zeleni prehod, uredba o standardizaciji in okvirna direktiva o odpadkih[20], s čimer bi potrošnike spodbudili k prehodu od netrajnostnih vzorcev potrošnje, hkrati pa zagotovili, da bo revizija novega zakonodajnega okvira spodbudila digitalizacijo in poenostavitev postopkov ter povečala konkurenčnost podjetij EU;

22. poziva Komisijo, naj oceni izvedljivost vključitve sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca v novi zakonodajni okvir, da bi vzpostavili usklajen okvir, ki bi lahko vključeval ukrepe, kot so finančne spodbude in boni za popravila; meni, da bi morala Komisija oceniti, ali lahko jasne opredelitve in razmejitve odgovornosti v novem zakonodajnem okviru preprečijo prekrivanja in zagotovijo, da bodo določbe razširjene odgovornosti proizvajalca okrepile sektorsko zakonodajo in zakonodajo o odpadkih in je ne podvajale, spodbujale konkurenčnost s poenostavitvijo zahtev glede skladnosti, zlasti za lokalno proizvedeno blago z manjšim okoljskim odtisom, ter povečajo preglednost in zagotovijo pošteno konkurenco na enotnem trgu;

23. trdno verjame, da je trajnost ključna za spodbujanje visokokakovostnih proizvodov z dolgo življenjsko dobo in da bi moral novi zakonodajni okvir v skladu z uredbo o okoljsko primerni zasnovi za trajnostne izdelke spodbujati proizvajalce, da zagotovijo nadomestne dele in vzdrževalne storitve dalj časa, odvisno od kategorije proizvoda, s čimer bi zagotovili, da proizvodi ostanejo funkcionalni, in zmanjšali pogostost prezgodnjega zavrženja;

---

20 Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

24. nadalje poziva Komisijo, naj v novem zakonodajnem okviru vzpostavi usklajene določbe o recikliranju in ustreznem odstranjevanju proizvodov ob koncu njihovega življenjskega cikla, pri čemer naj upošteva zahteve iz uredbe o okoljsko primerni zasnovi za trajnostne izdelke in okvirne direktive o odpadkih; predlaga, da bi to lahko vključevalo določbe v zvezi s sistemi jemanja nazaj in namenske podporne ukrepe za spodbujanje obnove, ponovne uporabe digitalnih naprav in drugih proizvodov ter trajnostnega ravnanja z njimi;

25. je zaskrbljen zaradi okoljskega, družbenega in gospodarskega vpliva hitre mode in ultrahitre mode ter njunih dejanskih in morebitnih posledic za varstvo potrošnikov; poudarja, da takšne prakse predstavljajo velik izziv za skladnost z zakonodajo Unije o proizvodih in lahko sprožijo vprašanja glede lojalne konkurence; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da številni proizvodi, dani na trg, ne izpolnjujejo kemijskih in varnostnih zahtev EU ter da imajo gospodarski subjekti pogosto le omejeno odgovornost; poziva Komisijo, naj oceni izvedljivost oblikovanja jasnih in usklajenih opredelitev „hitre mode“ in „ultrahitre mode“, da bi obravnavali posebna tveganja, povezana s temi poslovnimi modeli, zagotovili enake konkurenčne pogoje za vse udeležence na trgu in preprečili regulativno razdrobljenost na notranjem trgu; nadalje poziva Komisijo, naj oceni določbe, s katerimi bi zagotovili razpoložljivosti zelo učinkovitih orodij za reševanje izzivov, ki jih prinaša širjenje „ultrahitrih“ in nekakovostnih proizvodov, vključno s strožjimi postopki ugotavljanja skladnosti in izboljšanimi orodji za izvrševanje, s čimer bi ustvarili notranji trg, ki bo zagotavljal najvišjo raven varstva potrošnikov, hkrati pa omogočili rast inovativnih proizvodov in zamisli ter zmanjšali nepotrebno upravno breme za odgovorna podjetja in proizvode, skladne s predpisi;

Prodajalci rabljenega blaga, izvajalci obnove, popravljavci in povezani izvajalci v poslovnem modelu krožnega gospodarstva

26. zlasti poudarja, da je treba določiti usklajene opredelitve „izvajalcev ponovne izdelave“, „izvajalcev obnove“, „popravljavcev“ in po potrebi drugih novih akterjev v socialnem, gospodarskem in krožnem gospodarstvu; ugotavlja, da bi bili brez teh skupnih opredelitev tovrstni akterji lahko pomotoma uvrščeni med proizvajalce ali uvoznike, s tem pa bi se štelo, da ne izpolnjujejo obveznosti, ki se uporabljajo za te kategorije, in bi lahko bili izpostavljeni sankcijam; meni, da bi morale biti te opredelitve sorazmerne ter da bodo omogočile večjo pravno varnost in preglednost v zvezi s pravicami in obveznostmi teh gospodarskih subjektov; meni, da bi bilo treba te opredelitve uskladiti z opredelitvami za ustrezne dejavnosti iz uredbe o okoljsko primerni zasnovi za trajnostne izdelke, kjer so na voljo, da bi poskrbeli za enotno uporabo zahtev glede trajnostnosti;

27. poudarja, da bi bilo treba pri skupnih opredelitvah upoštevati specifične obveznosti, ki jih gospodarski subjekti, vključno z izvajalci

obnove in popravljavci ter drugi novi gospodarski subjekti lahko razumno izpolnjujejo glede na naravo in omejitve svojih poslovnih modelov; meni, da bi večja pravna jasnost lahko pripomogla k spodbujanju razvoja trga rabljenih proizvodov in prispevala in bolj trajnostnemu in odpornemu modelu potrošnje, kar bi zlasti koristilo malim in srednjim podjetjem; v zvezi s tem poudarja, kako pomembna so pravila, določena v okviru pravice do popravila, da bi popravilo izdelkov postalo lažje in privlačnejše za potrošnike;

28. priznava, da je treba izboljšati zaupanje potrošnikov v rabljene proizvode, in poziva k vzpostavitvi mehanizma certificiranja izvajalcev obnove in popravljavcev za vso EU; meni, da bi moral tak mehanizem temeljiti na skupnih metodologijah, ki bi jih bilo treba razviti ob upoštevanju lokalnih posebnosti, da bi olajšali razvoj trajnostnih in konkurenčnih poslovnih modelov, ki spodbujajo tudi ustvarjanje kakovostnih delovnih mest v EU;

29. priznava, da novi zakonodajni okvir neodvisnim izvajalcem obnove ne zagotavlja dostopa do tehnične dokumentacije ali izjav o skladnosti; poudarja, da ta nedostopnost ovira zakonito in varno obnovo, zlasti za kompleksne proizvode, kot so elektronika in stroji, kadar je ta dostop potreben za zagotovitev skladnosti; meni, da bi lahko digitalni potni list izdelka to vrzel zapolnil tako, da bi akterjem, ki se ukvarjajo z zakonitimi dejavnostmi popravila in obnove, omogočil dostop do ustreznih informacij o skladnosti in varnosti, ki so potrebni za to, da se zakonito ponovno vzpostavi skladnost proizvodov; meni, da bi moral biti tak dostop omejen na tisto, kar je potrebno za zagotovitev varnosti in omogočanje ustreznega opravljanja njihovih nalog, ob upoštevanju varstva poslovno občutljivih informacij;

30. poudarja, da je treba razviti jasno in usklajeno opredelitev „bistvene spremembe“, ki lahko služi kot podlaga za zakonodajo za posamezne proizvode, da bi se razlikovala od običajnega popravila ali običajnih vzdrževalnih dejavnosti; meni, da bi se s standardiziranim postopkom ocenjevanja za ugotavljanje, ali je sprememba bistvena, povečala pravna varnost in podprli gospodarski subjekti, ki se ukvarjajo z rabljenimi proizvodi; meni, da je nujno treba pripraviti smernice o skupnih postopkih obnove in popravil, ki se bodo redno pregledovale, zlasti za elektronske naprave, kot je zamenjava zaslonov, baterij ali kamer, vključno z navedbo združljivih sestavnih delov, da bi se vzpostavila domneva o skladnosti z veljavno zakonodajo in tako spodbudil razvoj krožnih poslovnih modelov ter podprlo delo pristojnih organov in gospodarskih subjektov;

31. poudarja, da ima ponovno trgovanje – ki zajema izvajalce obnove, popravljavce in druge nove akterje – velik gospodarski potencial in je izvedljiva alternativa netrajnostnim vzorcem potrošnje; poziva Komisijo in organe za varstvo potrošnikov, naj izvajajo kampanje ozaveščanja o koristih alternativnih možnosti ponovne uporabe in ponovnega trgovanja;

Standardizacija in ugotavljanje skladnosti

32. verjame, da so harmonizirani standardi ključen element enotnega trga, ki podpira cilje javnega interesa, opredeljene v pravu EU; poudarja, da je Komisija odgovorna za izdajanje zahtev za standardizacijo, da bi varovali interese potrošnikov in zdravje, zagotavljali varnost, varstvo okolja in varnost podatkov ter spodbujali socialno vključenost, podpirali konkurenčnost, spodbujali inovacije, zmanjšali nepotrebno upravno breme in poenostavili postopke zagotavljanja skladnosti; v zvezi s tem ugotavlja, da je vloga evropskih organizacij za standardizacijo, da se odzovejo na te zahteve, da bi upoštevale splošni javni interes, kot je določen v pravnih aktih EU, in pomagale usmerjati strateške prednostne naloge Unije, vključno s prehodom na podnebno nevtralno gospodarstvo, učinkovitejšo rabo virov in razvojem modelov krožnega gospodarstva;

33. pozdravlja dejstvo, da strategija za enotni trg priznava, da se podjetja še vedno soočajo z izzivi, ker pravočasni in učinkoviti harmonizirani standardi niso na voljo ali so na voljo prepozno, kar vodi do višjih stroškov, pravne negotovosti, zmanjšane konkurenčnosti, oslabljenega nadzora trga in počasnejšega uvajanja novih tehnologij; ugotavlja, da to velja tudi za hitro razvijajoče se sektorje, kot je umetna inteligenca; izraža zaskrbljenost, da bi se lahko proizvajalci in inovatorji ter potrošniki soočili z negativnimi posledicami, če v času začetka veljavnosti nove zakonodaje ne bo ustreznih in veljavnih standardov, saj bi lahko proizvajalci samocertificirali svoje izdelke na podlagi nepravilnih razvrstitev glede na tveganje, kar ogroža cilje prava Unije ter varstvo uporabnikov;

34. poudarja, da zamuda pri objavi harmoniziranih standardov v Uradnem listu Evropske unije ostaja pomembna težava za različne udeležence na trgu in potrošnike ter da omejuje sposobnost organov za nadzor trga, da izvršujejo skladnost; poziva Komisijo, naj določi najdaljše roke za zahteve za standardizacijo in racionalizira postopek standardizacije;

35. poudarja pomen standardizacije pri spodbujanju prostega pretoka blaga in zmanjševanju ovir na notranjem trgu, pa tudi pri krepitvi konkurenčnosti evropskih podjetij z lažjim zagotavljanjem skladnosti s pravom Unije; v zvezi s tem poudarja koristi dolgoletnega javno-zasebnega partnerstva med evropskimi institucijami in evropskimi organizacijami za standardizacijo, ki je ključno za razvoj proizvodov, ki so varnejši in bolje usklajeni s cilji digitalnega in zelenega prehoda, hkrati pa zagotavlja, da so standardi tržno usmerjeni in se zato razvijajo kot odziv na tržne potrebe in inovacije, ne da bi pri tem ogrožali varnost potrošnikov;

36. poudarja pomen standardizacije za mednarodno konkurenčnost evropskih podjetij; poziva Komisijo, naj si bolj prizadeva za

usklajevanje skupnega evropskega pristopa k stališčem v mednarodnih forumih za standardizacijo za vse proizvode, za katere veljajo mednarodni standardi; meni, da bi lahko bil skupni evropski pristop ključen za izboljšanje evropskega usklajevanja in sodelovanja na mednarodni ravni pri standardizaciji s podobno mislečimi svetovnimi partnerji; poudarja, da bi bilo treba olajšati sprejetje mednarodnih standardov, če so ti v skladu s cilji politike EU in strateškimi interesi, da bi odprli dodatne trge za evropske proizvode, se izognili nepotrebnemu podvajanju, spodbujali skladnost v globalnem regulativnem okolju in olajšali mednarodno trgovino;

37. poudarja, da bi morali z revizijo novega zakonodajnega okvira prispevati k večji vključenosti, preglednosti, odgovornosti in učinkovitosti v postopku standardizacije tako v fazi razvoja kot izvajanja, med drugim pri dodeljevanju sredstev EU evropskim organizacijam za standardizacijo; opozarja, da je znatna, dolgoročna in stabilna finančna podpora organizacijam civilne družbe ter malim in srednjim podjetjem bistvena za olajšanje njihovega učinkovitega sodelovanja v postopku standardizacije; meni, da bi bilo treba revizijo novega zakonodajnega okvira opraviti vzporedno z revizijo uredbe o standardizaciji;

38. poudarja, da je treba ohraniti načelo, v skladu s katerim se postopki ugotavljanja skladnosti uporabljajo za preverjanje skladnosti proizvodov z veljavnimi zahtevami iz harmonizacijske zakonodaje EU na podlagi novega zakonodajnega okvira; meni, da so takšni postopki uspešni pri zagotavljanju varnosti, učinkovitosti in zanesljivosti proizvodov, hkrati pa so prispevali k uskladitvi pravil notranjega trga; vendar poudarja, da je treba oceniti pregled delovanja in jasnost obstoječih modulov za ugotavljanje skladnosti glede na vztrajno pravno negotovost, nedosledno uporabo v različnih sektorjih in nova tveganja, ki izhajajo iz tehnološkega razvoja, kot so povezani proizvodi; meni, da bi pri tej reviziji morali upoštevati načelo, da se postopek, potreben za ugotavljanje skladnosti, določi glede na raven tveganja, povezano z določenim proizvodom; poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva za reševanje teh vprašanj, vključno z boljšim nadzorom trga, posodobljenimi standardi in racionaliziranimi postopki za gospodarske subjekte, zlasti mala in srednja podjetja, s čimer bi poskrbela za sistem, ki bo primeren za prihodnost;

39. poudarja, da morajo priglašeni organi delovati kompetentno, nepristransko in neodvisno; izraža zaskrbljenost, ker se ocenjevanje njihove kompetentnosti med državami članicami še vedno zelo razlikuje, kar povzroča vztrajno pravno negotovost in različne prakse; obžaluje, da priglašeni organi v nekaterih primerih izdajajo potrdila o skladnosti, ne da bi ustrezno preverili popolno skladnost z vsemi ustreznimi določili veljavnih harmoniziranih standardov, kar bi lahko resno ogrozilo verodostojnost standardizacijskega sistema in znatno oviralo učinkovito delo organov za nadzor trga; predlaga Komisiji, naj preuči možnost obvezne akreditacije priglašenih

organov, da se zagotovi njihova kompetentnost, nepristranskost in neodvisnost v vseh državah članicah; meni, da je to nujno za odpravo neenotnih praks ter okrepitev pravne varnosti in zaupanja v sistem ugotavljanja skladnosti;

°

° °

40. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.